

Sygn. akt: I C 1625/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Leszczewska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2023 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w B.

przeciwko M. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) w B. kwotę 94 710, 42 (dziewięćdziesiąt cztery tysiące siedemset dziesięć 42/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 92 602,49 (dziewięćdziesiąt dwa tysiące sześćset dwa 49/100) złote od dnia 8 lipca 2022 roku;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. tytułem kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 153

(dziesięć tysięcy sto pięćdziesiąt trzy) złote z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I C 1625/22

UZASADNIENIE

Powód (...) w B. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. P. kwoty 94.710,42 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 8 lipca 2022r. W uzasadnieniu wywodził, że zawarł z pozwanym umowę kredytu gotówkowego. Jako, że pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy, umowa została wypowiedziana, a wierzytelność powoda wynikająca z umowy stała się natychmiast wymagalna.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował roszczenie co do zasady jak i wysokości. Powołał się na brak podpisu osoby upoważnionej do reprezentowania Banku pod umową, niewykazanie wysokości roszczenia, niewykazanie wykonania zobowiązania powoda wynikającego z umowy, nieskuteczność wypowiedzenia umowy (dokonanie wypowiedzenia przez osobę nieumocowaną do dokonania tej czynności).

W niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (nakaz z dnia 30 sierpnia 2022r., sygn.. VI Nc –e 940652/22 k. 47). Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu, co skutkowało utratą mocy

nakazu i umorzeniem elektronicznego postępowania upominawczego (postanowienie o umorzeniu postępowania k. 52 na odwrocie). Pozew do tut. Sądu wniesiony został w terminie określonym w art. 505 (37) § 2 k.p.c.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 12 maja 2020r. strony zawarły umowę kredytu gotówkowego (...) nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 99.973,40 zł, z czego 93.975 zł przelane zostało na rachunki wskazane przez kredytobiorcę, zaś 5.998,40 zł stanowiło kredytowaną prowizję (umowa k. 66). Zobowiązanie pozwanego zostało rozłożone na 120 miesięcznych rat annuitetowych, z których pierwsza płatna była 15 czerwca 2020r. Wysokość oprocentowania była zmienna i na dzień zawarcia umowy wynosiła 8% w stosunku rocznym i obliczana była jako suma stałej marży i stawki WIBOR 6M (pkt 6 umowy). W wypadku braku zapłaty w określonym terminie od przeterminowanych rat kapitałowych naliczane były odsetki karne w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie (pkt 7 umowy).

Zgodnie z pkt 7 umowy w przypadku opóźnienia się kredytobiorcy ze spłatą, Bank miał obowiązek wezwania go do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni i pouczenia o możliwości restrukturyzacji kredytu. Brak spłaty należności lub brak podstaw do restrukturyzacji obligował Bank do ponownego pisemnego i przesłanego listem poleconym wezwania do zapłaty. Jeśli kredytobiorca nie uregulował należności Bank zobowiązany był do ponownego wezwania go do zapłaty. Wezwanie miało być wysłane nie wcześniej niż po 64 dniu od daty powstania zaległości będącej podstawą poprzedniego wezwania.

Bank mógł rozwiązać umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia m.in. w przypadku nie dokonania przez kredytobiorcę w terminach określonych w umowie spłaty pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim dwukrotnym wezwaniu do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania (pkt 7 umowy).

Kredyt uruchomiono w dniu 12 maja 2020r. wypłacając go na rachunki bankowe wskazane przez pozwanego (wydruki operacji k 65). Początkowo pozwany regulował zobowiązanie zgodnie z umową.

W związku z zaleganiem przez pozwanego z płatnością rat pismem z dnia 21 grudnia 2021r. powód przesłał mu upomnienie informując, że łączna kwota zadłużenia przeterminowanego wynosi 1.256,18 zł, w tym 579,83 tytułem kapitału i 676,55 zł tytułem odsetek. W piśmie pouczone o możliwości złożenia w ciągu 14 dni roboczych wniosku o restrukturyzację zadłużenia (upomnienie k. 59). Następnie pismem z dnia 7 lutego 2022r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w kwocie 1.281,79 zł, w tym kapitału 595,20 zł i odsetek 686,59 zł. Pismo doręczono pozwanemu 11 lutego 2022r. (pismo i potwierdzenie odbioru k. 58). Kolejnym pismem z dnia 10 marca 2022r., zatytułowanym „Powtórne wezwanie do zapłaty” ponownie wezwano do zapłaty zadłużenia przeterminowanego w łącznej wysokości 2.561,60 zł, w tym 1.183,78 zł tytułem kapitału i 1.377,82 zł tytułem odsetek. W piśmie ponownie poinformowano o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od otrzymania pisma i przywołano art. 75 c ustawy Prawo bankowe. Pozwany odebrał pismo 18 marca 2022r. (pismo i potwierdzenie odbioru k. 57).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2022r. powód wypowiedział umowę zaznaczając, że okres wypowiedzenia wynosi 30 dni od daty doręczenia pisma zawierającego wypowiedzenie. Pozwany odebrał wypowiedzenie w dniu 15 kwietnia 2022r. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zapłaty całości zobowiązania do dnia 1 czerwca 2022r. (wypowiedzenie i potwierdzenie odbioru k. 56).

Pismem z dnia 15 czerwca 2022r. Bank wystosował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty. Pozwany odebrał je w dniu 20 czerwca 2022r. (pismo i potwierdzenie odbioru k. 55).

Pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym złożony został w dniu 8 lipca 2022r.

Na dzień złożenia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w księgach banku figurowało zadłużenie pozwanego na kwotę 94.710,42 zł w tym 88.677,31 zł należności głównej, 3.925, 18 zł odsetek skapitalizowanych za okres od 15 grudnia 2021r. do 1 czerwca 2022r. i 2.107,93 zł skapitalizowanych odsetek karnych naliczonych za okres od 11 stycznia 2022r. do 7 lipca 2022r. (wyciąg z ksiąg banku k. 6, rozliczenie spłat kredytu k. 18, karty analityczne rachunku k. 19 i nast.).

Umowa została podpisana za powoda kwalifikowanym podpisem elektronicznym przez M. R. (1). M. R. (1) była umocowana do podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w tej formie jednoosobowo (pełnomocnictwo dla M. R. (1) k. 101, pełnomocnictwo dla dyrektora departamentu udzielającego pełnomocnictwa M. R. k. 102).

Wypowiedzenie umowy kredytu podpisane zostało przez M. K. (podpis znajdujących się na egzemplarzu dołączonym do akt sprawy jest nieczytelny, niemniej powód w piśmie z dnia 2 stycznia 2023r. oświadczył, że wypowiedzenie podpisała ta właśnie osoba, a pozwany tej okoliczności nie zakwestionował) oraz M. C.. Obie te osoby posiadały umocowanie do składania tego rodzaju oświadczeń woli (pełnomocnictwa k. 103,104).

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty. Nietrzymanie warunków umowy umożliwiało bankowi wypowiedzenie umowy - po wcześniejszych wezwaniach do zapłaty, co zostało przez stronę powodową dopełnione.

Formułowane przez pozwanego zarzuty okazały się chybione. Umowa została podpisana przez obie strony, przy czym Bank działał przez pełnomocnika, zaś pozwany podpisał umowę osobiście. Okoliczność, że podpis pełnomocnika Banku został złożony w formie kwalifikowanego podpisu elektronicznego jest bez znaczenia dla skuteczności umowy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Prawo bankowe oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w formie elektronicznej. Jeżeli ustawa zastrzega dla czynności formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie elektronicznej spełnia wymogi formy pisemnej także wtedy, gdy forma została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

Powodowy Bank wykazał istnienie oraz zasadność dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Okoliczności uruchomienia kredytu potwierdzają przedstawione przez powoda wydruki operacji bankowych oraz fakt, że pozwany w początkowym okresie kredyt spłacał, nie kierując przy tym przeciwko powodowi żadnych roszczeń z tytułu niewykonania przez niego zobowiązania wypłaty kredytu. Wysokość roszczenia została dostatecznie wykazana wyciągiem z ksiąg bankowych oraz rozliczeniem spłat kredytu i analitycznymi kartami rachunku. Dla skutecznego podniesienia zarzutu braku wykazania przez powoda wysokości roszczenia dokumentami bankowymi, pozwany zgodnie z regułami przewidzianymi w art. 3 i 6 k.c., kwestionując przedstawiony przez powoda materiał dowodowy, obowiązany jest zgłosić skonkretyzowane zarzuty dotyczące dokonanego przez powoda wyliczenia oraz zgłosić wnioski dowodowe na poparcie tych zarzutów. Jako, że pozwany nie sprecyzował swoich zarzutów, a tym bardziej nie dowiódł swoich twierdzeń, nie mogły one zaważyć na wyniku procesu. Zakwestionowanie przez stronę pozwaną wartości dowodowej dokumentu prywatnego jakim jest wyciąg z ksiąg bankowych również nie mogło odnieść skutku, a to z uwagi na treść i formę zgłoszonych zarzutów. Samo formalne zgłoszenie zarzutu nie obala domniemania z art. 253 k.p.c. Aby do takiego obalenia doszło zarzut musi być zgłoszony skutecznie, tj. musi być skonkretyzowany w taki sposób, aby można było wywnioskować na jakich okolicznościach faktycznych został oparty. Dopiero takie sformułowanie zarzutu pozwala stronie, od której dokument pochodzi na odniesienie się do tego zarzutu i podjęcie obrony. Praktyka zaprzeczania i kwestionowania wszystkich okoliczności bez żadnego uzasadnienia merytorycznego jest w ocenie Sądu działaniem wbrew obowiązкови z art. 3

k.p.c. tj. obowiązki podejmowania czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami i jako taka nie zasługuje na ochronę.

Nietrafne są również zarzuty pozwanego co do skuteczności wypowiedzenia umowy. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że wypowiedzenie zostało poprzedzone przewidzianymi w umowie wezwaniami do zapłaty i wymaganym przez art. 75 c Prawa bankowego pouczeniem o możliwości restrukturyzacji. Zostało podpisane przez umocowane do tego osoby i doręczone pozwanemu w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią.

Zważywszy na treść pkt 7 umowy, z którego wynika, że odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie będą naliczane wyłącznie od przeterminowanych rat kapitałowych Sąd za niezasadne uznał naliczanie tych odsetek od skapitalizowanych odsetek karnych, co skutkowało oddaleniem powództwa w tej części. W pozostałym zakresie Sąd opierając się na przedstawionym przez powoda materiale dowodowym uznał powództwo za uzasadnione i na zasadzie art. 69 ust. 1 prawa bankowego oraz w oparciu o treść umowy zasądził dochodzone pozew roszczenie.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto o przepis art. 98 k.p.c. Zasądzone koszty obejmują opłatę od pozwu w wysokości 4.736 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.417 zł.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

.